

Prædiken til 13. søndag efter trinitatis

Matt. 20, 20-28

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget. Han spurgte hende: »Hvad vil du?« Hun sagde til ham: »Sig, at mine to sønner her må få sæde i dit rige, den ene ved din højre, den anden ved din venstre hånd.« Jesus svarede: »I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?« »Ja, det kan vi,« svarede de. Han sagde til dem: »Mit bæger skal I vel drikke, men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for.« Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre. Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: »I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.« Matthæusevangeliet 20,20-28

I dag kommer en mor til Jesus på vegne af sine sønner og spørger, om de ikke nok kan komme med øverst i hierarkiet – et ønske om storhed eller måske bare et ønske om at have det lidt godt. I hvert fald ikke at have det direkte ringe – at være med, hvor det sker – komme til hæder og ære.

Vi har det med at latterliggøre denne mor lidt, men egentlig handler hun såre menneskeligt – bærer sine sønner frem i bøn i håb om, at de må få det, hun anser for godt. En plads ved bordet – ved den himmelske kong Jesus' hof.

Jesus bliver ikke vred på kvinden – nærme lidt sådan forstemt: I ved ikke, hvad I beder om. Og så fortæller han kvinden, at hendes sønner i stedet for at nyde storheden kommer til at lide: "Mit bæger skal I vel drikke...". Og til resten af disciplene, der murrer over kvindens forsøg på at give sine sønner en himmelsk forlommer, siger han, at de skal blive som tjenerne og trælle.

Lidelse og tjeneste. En mærkelig overskrift for et kristenliv, når man havde håbet på en forfremmelse til himmelsk storhed. Men det er ikke så ringe, som det lyder.

For Zebedæussønnernes mor kommer til Jesus og beder ham om en udvej – hun beder om et bedre – himmelsk – liv for sine sønner. Måske bedre end det, hun selv har kunnet give dem. Kvinden håber på, at Jesus kan

løfte hendes sønner op i den himmelske gildesal og der for evigt blive forvandlet til noget, de aldrig har været.

Men Jesus afviser kvindens længsel efter noget andet -- han er ikke kommet med en flugtvej. Og frem for alt er han ikke kommet for at gøre mennesker til noget, de ikke er. Nej, lidelsen – smerten – hører med til det menneskeliv, som Gud blev menneske for at tage del i – lidelsen er ikke noget, han skriver dem på, den er der allerede – derfor er hans ord ikke et påbud, men mere en nøgtern konstatering: ”Mit bæger skal I vel drikke...”.

Der er noget jordbundet over denne realisme, som Jesus udviser – en Gud, der frygtløst betragter menneskets vilkår og tager det på sig. Ligesom Adam blev taget af pløjejorden og fik pustet livsånden ind i sig, sådan griber Jesus nu fat i menneskejorden igen – tegner i den med fingrene, får dens støv på sine sandaler, mens han går rundt blandt os – begravet til sidst i den. Og opstår af den.

– Lidelse og tjeneste. Det kan virke lidt fortvivlende at få de to ord udleveret som nøgleord – både for Zebedæussønnerne og for os. Men hvis vi finder dem fortvivlende og udsigtsløse, har vi ikke helt forstået Jesu ord: han ønsker at fylde os med forventning – den virkelige forventning om den virkelige verden – ikke en forventning om at slippe fri, hverken for lidelse eller for tjeneste, men en forventning til Gud midt i lidelsen og tjenesten – der er håbet til Gud. Der er Gud. Jesus forkynder ikke det håb om udfrielse og forløsning – vores drømmes indfrielse – som vi kender og forstår så godt. Men han forkynder en forventning om liv – netop der, hvor vi kun ser død. [dette afsnit er frit og delvist citeret efter Tage Schacks prædiken til samme søndag 1940]

– Ja, Gud blev i Jesus Gud-med-os her på jorden. Men det blev ikke ved det. For Jesus Kristus er ikke bare mere menneske end menneskene selv – han er også lige så meget Gud som Gud. Sand Gud, sandt menneske. Jesus slutter sine ord til disciplene med at sige: *Menneskesønnen er ikke kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.* Kong Jesus i gudsriget ønsker ikke smiskende hofsnoge – han er ikke kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene – hvordan? Ved at give sit liv som løsesum for mange.

Dér får Zebedæussønnernes mor sit svar. Hun ønsker, at hendes sønner – lige præcis de to – skal løftes op og ud af det liv, de er blevet givet. Men Jesus er ikke kommet med et rige, hvor nogle tilgodeses og fremhæves og andre får mere ydmyge stillinger. Han har givet sit liv som løsesum *for mange.*

Og Jesus er ikke kommet for at løfte os væk fra vores liv. For da løsesummen til den død, der holdt os fanget, blev betalt på korset, blev vi genindsat i vore egne, jordiske liv – gennemlyste af en himmelsk kærlighed, der skinner klarere end smerte, sorg, skuffelser og vrede. Vi blev sat til at se på verdens lidelse med åbne øjne, uden frygt, og vi blev sat til at tjene hinanden med glæde.

Derfor kan vi mødes her i kirken i dag og takke, som de mennesker, vi nu engang er. Og når vi en dag skal herfra, kan vi vide, at vi skal samles i hans rige – ikke som nogle få, heldige udvalgte, men som de mange – som den menneskehed, han har skabt, elsket og befriet. Amen

Laura Cæcilie Engell Jessen
Vestermarie-Nylarsker Pastorat

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 736: Den mørke nat forgangen er

Nr. 306: O Helligånd kom til os ned

Nr. 498: Gud, efter dig jeg længes

Nr. 728: Du gav mig, o Herre, en lod af din jord

Nr. 477: Som korn fra mange marker

Nr. 375: Alt står i Guds faderhånd

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk